

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Ludovici Schönleben, Carnioli Labacensis, SS.
Theologiae Doctoris, Protonotarij Apostolici,
Archi-Diaconi Carnioliae Inferioris. Horae Subsecivae
Dominicales. Sive Discursus Sacri De Tempore ...**

Cum quadruplici Indice I. Discursuum. II. Locorum Sacrae Scripturae. III.
Rerum & Verborum. IV. Historiarum & Mythologiarum

Pars Aestiva Et Autumnalis A Pentecoste Usque Ad Adventum. - Annexis
aliquot Panegyricis Academicis.

Schönleben, Johann Ludwig

Salisburgi, 1676

Discursus VI. Dominica IV. post Pentecosten. Labor Asinius. Thema. Tota
nocte laborantes nihil cœpimus. Lucæ 5.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47093](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47093)

DISCURSUS VI.

Dominica IV. post Pentecosten.

Labor Asininus.

THEMA.

Tota nocte laborantes nihil cœpimus.

Lucæ 5.

SYNOPSIS.

I. Vix editi in lucem laborare incipimus, sed plerunq; sunt vani & frustranei nostri labores, quos si in bonum impenderemus possemus eternitatem mercari. II. Philemon Poëta daturus fabulam mortuus est inventus & egit veram fabulam, talis est vita nostra, in qua dormimus somnum, & nihil inde reportamus præter vana somnia. III. Ita vivendo laboramus ut Oenus, qui sparteum funem torquebat inutili labore, quia asina stans à tergo quidquid ipse elaboraverat, absolvebat, unde natum de labore inutili proverbium.	IV. Dives Evangelicus, qui congregabat in horrea, vano labore definebatur, quia edificabat & destruebat. V. Tales vescuntur spinis ut Asini, & laborant Asinè tota nocte ac nihil capiunt. VI. Experti hanc laboris vanitatem Sapiens Salomon, & frater eius Absolon. VII. Unde meritò Chrysostomus suadet illam sententiam Vanitas vanitatum & omnia vanitas, ubiq; scribendam esse & oculis obijciendam; ut cogitationes transferamus à perituris ad permansura. VIII. Multi quidem exercent etiam quedam bona opera, sed hæc iterum perdunt per mala

Dom. Pars II.

I ope.

opera, quod texere & retexere telam Penelopes labore inutili. Alitè igitur animo

infigamus illud effatum: Vanitas vanitatum!

Tota nocte laborantes nihil cepimus.
Luca 5.

I.

Hominem ad laborem natum esse tam verum est, ut si id non testarentur sacrae paginae, quotidiana singulorum evinceret experientia. Vix in lucem edimur laborare incipimus, & non est finis laboris nostri, nisi cum nobis concinitur. *Requiem aeternam*: imò plurimis tunc primum incipit Labor & dolor longè gravissimus, qui malè laborarunt in vita. Putat nihilominus mundus se in laboribus suis felicem esse, & in perpetua inquietudine, quietem habere, cum sit infelicissimus. *Sapientiam & disciplinam qui abijcit infelix est; & vacua est spes illorum, & labores sine fructu, & inutilia opera eorum*: oraculum est sapientiae, Videor mihi hodie audire in Apostolis noctu piscantibus amatores mundi clamentes: *Tota nocte laborantes nihil cepimus*. Alius piscatus est honores, & pro honoribus consecutus est fumos, imò *Nihil*: alius piscatus est divitias, & pro divitijs invenit *Nihil* in manibus suis: alius piscatus est voluptates, & pro voluptatibus obtinuit dolores, ex voluptatibus *Nihil*, ut cum Thoma Moro Angliæ regni Cancellario illos alloqui libeat: O stulti, & stupidi amatores mundi, tales & tanti sunt vestri labores, quos toleratis, ut piscemini *Nihil*, imò pœnas inferni, ut

fi

Sap. 3.
v. 11.

Tho. Mor.
ap. Prot.
disc. 2.
Staplet. in
vita. c. 12.

si medietatem eorum impenderitis ad piscandam
 coelestem gloriam, felicissimi essetis. Sapientissime
 dictum: quibus non absimilia dicebat olim Salustius
 homo Ethnicus: *Si hominibus bonarum rerum tanta*
cura esset; quanto studio aliena, ac NIHIL PRO-
FUTURA, multumq; etiam periculosa petunt: neq; re-
gerentur magis casibus, quam regerent casus, eo magni-
tudinis procederent, ut pro mortalibus gloria aeterni fie-
rent. Sed ego nolo vos hodie terrere poenis inferni:
 vel allicere spe aeternitatis, tamati & haec ante
 oculos habere deberitis. Mitius agam vobiscum;
 solum ostendam vos laborare & frustra laborare, fe-
 licitatem piscari LABORES vestros inanes, frivo-
 los, infructuosos, inutiles, cassos, frustraneos & A-
 SININOS esse, quibus transactis nolentes volentes
 fateri cogimini: *Tota nocte laborantes Nihil cepimus.*

Salust. in
 Jugurth.

II. Philæmon Poëta fabulam daturus populo,
 cum propter repentinam pluviam differre cogere-
 tur, postridie diu expectatus non comparuit. Missi
 qui eum accirent, sed mortuum reperere, & (verba
 sunt Apuleij) *retulerunt Philemonem Poëtam qui ex-*
spectaretur, quo in theatro fictum argumentum finiret, iam
domi veram Fabulam consummasse. Nempe vita est
 quam in mundo vivimus ludus quidam scenicus,
 & fabula. Unde Seneca: *Quomodo fabula sic vita.* Et
 Epictetus monet: *Memento actorem se esse fabulae.*
 Omnes personati incedimus, alius agit personam
 Crœsi, alius Iri, alius Thrasionem, alius Davum, a-
 lius Euclionem, alius Prodigum, & cum sublata
 fuerit scena:

Apulei.

Sen. Ep.
 77. Epid.
 Enchirid.
 cap. 22.

Petron.
 Arb. in
 Satyr.

Vera redit facies, dissimulata perit

Non contentus Divus Chrysostomus hac nuncu-
 patione vitæ, addit etiam similem esse somnio: *Fa-*
bu.

bula quedam est & somnium vita: sicut enim in scena auleo sublato varietates dissoluuntur, & omnia coruscante luce somnia a volant, ita consummatione veniente tam communi, quam uniuscuiusq; omnia dissoluuntur & evanescent. Mira sæpè nobis imaginamur in somnijs, & velut præsentia esse putamus, sed expergefati nos videmus delusos, & evenit nobis quod canebat Psalter: *Velut somnium surgentium domine: imagines ipsorum ad nihilum rediges: ad quæ verba S. Bruno Astensis: Citò transeunt omnia quæ in hoc seculo sunt, & sic sunt quasi somnium exurgentis; qui antequam à somno evigilaret, magnas divitias se in somnis habere videbat, exurgens autem Nihil invenit.* Idem dicit de omnibus mundi amatoribus. *Dormierunt somnum suum omnes viri divitiarum* (omnes sectatores voluptatum, omnes ambitiosi, omnes gulosi & vinolenti) *& Nihil invenerunt in manibus suis,* imagines eorum & imaginationes ad *Nihilum* redactæ sunt: serò agnoverunt; se frustra laborasse. *Totâ nocte laborantes nihil cepimus.*

*Psal. 72.
v. 20.
S. Bruno
Astens. in
Psal.*

III. Ne recedamus à fabulâ, ex ipsa fabula mundi *laborantium* frustratum & inanem laborem ostendamus. Mechopanes Pausiæ pictoris discipulus à diligentia, quàm soli artifices intelligant commendatus, ut est apud Plinium, pinxisse fertur *Ocnus* (ita nominatur sive verus homo fuerit, sive fictus) è sparto funem plectentem à cuius tergo asellus quidquid *Ocnus* plexuit, illicò rodens absumebat. Alij picturam hanc Polygnoto pictori attribunt. Notat Pierius apud Pausaniam, qui huius inventionis etiam meminit, asellam nominari non asellum, quæ ab *Ocni* tergo restem absumat, ideoq; per hoc hieroglyphicum designari vult virum frus-

*Plin. lib.
35. cap. 11*

*Pierius
Vater.
hierogl.
lib. 12.*

gi, uxorem prodigam, quæ scilicet absumat quid-
 quid maritus suo labore congesserit. Magis placet
 id referre ad omnes *Laborantes* mundanos, quia
 quantumcunq; fatigentur & fudent in conquiren-
 dis facultatibus, honoribus, delitijs, frustratos tan-
 dem spe sua se vident, cum nullum ex illis fructum
 referant; unde proverbij origo, de ijs qui frustran-
 tur spe sua: dici enim solet *Oeni funiculum torquet*:
 magno labore & solitudine quærit felicitatem in
 divitijs, honoribus, voluptatibus, & nihil inde re-
 portat præter laborem. Heraclides Lycius de laudi-
 bus laboris lucubrationem conscripserat eo titulo,
Ponou egcomion Laboris laus, eamq; Ptolomæo Regi
 obtulit cum sibi obvium habuisset. Rex inspecto ti-
 tulo, primam abrasit literam, ut remanserit *Onou*
egcomion, *Asini laus*, laborem Asino tribuens, qui ei
 maximè proprius inter omnia animantia, & inter
onos & ponos, unicam literam discrimen facere infi-
 nuans. Sub hoc titulo meritò comprehenderis lau-
 des omnium mundi sectatorum, qui suas cogita-
 tiones ultra non extendunt, quàm ut habeant, ut æ-
 stimentur, ut voluptatibus momentaneis fru-
 antur. Verè enim asinè plerunq; laborant, & nil in-
 de referunt amplius quàm Asini ex suo labore.
 Quod evenire experientia docet Alchymistis quos
 per antonomasiam vocamus *Laborantes*, qui dies &
 noctes insumunt in conficiendo *Lapide Philosophico*,
 & tamen eliquata omni sua substantia *Nihil* elabo-
 rant.

IV. Videamus hanc veritatem in praxi. E-
 vangelicus ille divitiarum gurges *ingratus Deo, sibi*
nequam, hostis pauperum, divitum nota, carcer nature:
 uti eum appellat Chrysologus cum illi uberes fru-

Pier. cit.

*S. Chry-
 sol. serm.
 104.*

Lucæ 12.

S. Amb.
hom. 81.S. Basil.
hom. 6. de
div.

Stus ager tūlisset, anxiani cœpit & animo laborare, *Quid faciam* (inquit) *quod non habeo.* Audistis quomodo non habet dives? sunt verba Chrysologi: *Verum est, quia non habet semper, qui quærit semper. Non habeo quo congregem fructus meos.* Non habes horrea, in quæ reponas? ô te verè miserum (ut cum eodem Chrysologo dicam) *miserum quem ubertas sterilem, abundantia anxium, inhumanum copia, divitiæ fecere mendicum.* Et cum S. Ambrosio: *Angustiatur hic ex abundantia, constringitur & coarctatur ex opulentia, & ut video: ager ei tam redditus largiores, quam gemitus attulit graviores.* Ubi quietem deberet sibi augurari, novos meditatur labores. *Destruam horrea mea, & maiora faciam.* Stulte quid opus tantis laboribus? si horrea angusta sunt, laxæ sunt domus pauperum, ubi fructus multò melius tibi recondentur: quod redundat eroga, & non est opus destruere ac rursum ædificare. *Sed tota nocte laborans nihil capit.* Nocturnis pulsatur cogitationibus, nocturno fatigatur labore, unde & audit: *Stulte hac nocte à te repetent animam tuam.* Benè stultè, ait iterum S. Chrysologus: *quia migraturæ mox animæ condita satis longa preparabat.* Convenienter hac nocte, quia fugiens misericordie lucem, avaritiæ tenebris se manciparat. Animæ recondit quæ non manducat: *Anima mea habes bona multa.* Anima tua corpus tuum est, cui hæc bona conservasti, de anima parum sollicitus, qua tibi erepta, pro corpore frustra laborasti. *Destruam* inquit, *horrea mea.* Ad quæ eleganter Basilus: *Destruam horrea mea, & maiora ædificabo.* Si verò etiam hæc impleveris, quid tunc excogitabis? num rursus destrues, & rursus ædificabis? Et quid his stolidius fieri possit? laborare sine fine, ædificare summo studio, & de industria destruere. Notate illa

illa verba: *quid his stolidius; & laborare & destruere.* Asinum vocamus *stolidum animal*; quod alij expriment per *excors, stupidus, stultus*. Laborat & destruit, an potius labores destruit, sicut *Ocni Asellus*, funem ab hero plexum devorans.

V. Eiusmodi stolidos laboratores videtur descripsisse patiens Job, cum ait: *Egestate & fame steriles, qui rodebant in solitudine, squalentes calamitate & miseria. Et mandebant herbas & arborum cortices, & radix Juniperorum erat cibus eorum.* Ad quæ verba recens scriptor: *Juniperi radices amarissimæ, eiusdem folia aculeis plena, hæc sunt mundialia oblectamenta.* Non sisto hic: sed respicio ad cibum Asinorum, qui est carduus, spina, stramen, herba obvia, & puto à Jobo describi divites qui in maximis facultatibus sunt egestate & fame steriles, in maximis laboribus spinis & carduis pascuntur: neq; hoc solum in morali sensu, sed reipsa divites avari, qui inter medios acervos pecuniarum sedent, sæpè nec sibi quidem boni sunt, vix agresti cibo famelicum ventrem explent. Non sine mysterio Christus apud Evangelistam divitias spinis comparavit: *Quod autem in spinas cecidit hi sunt qui audierunt, & à sollicitudinibus & divitijs, & voluptatibus vitæ euntes suffocantur*: quæ ponderans S. Gregorius in rem nostram: *Quis mihi unquam crederet si spinas divitias interpretari voluissem, maximè cum illæ pungant, istæ delectent: & tamen spinæ sunt, quia cogitationum suarum punctiõibus mentem lacerant.* His tamen delectantur divites, his quodammodo vescuntur ut *Asini stolidi*, & demum suffocantur: cumq; finis vitæ supervenerit, serò agnoscunt. *Tota nocte laborantes nihil cœpimus*, quia sicut ut loco citato aiebat Job: *Qui inter huiuscemodi*

le-

Job. 30. v.
3. & seq.

Christ. Vega. in
Judicio. num.
683.

Lucæ 8.

S. Greg.
hom. 15.
in Evang.

Job. 30. v.
7.

letabantur, & esse subsentibus delicias computabant, filij stultorum. Qualia labra talis lactuca. Non credo Medicis afferentibus quod lac *Asinae* medeatur chira-græ & podagræ: lac asinum ex sentibus & tribulis conficitur, lac divitum ex pecunijs, quo quantum turgescunt, tantum diligentius custodiunt, & contrahunt potius chiragram illiberali manu, quam depellant, & ad curam animæ sunt *asinis* tardiores quasi spinas haberent in pedibus. *Laborantes tota nocte.*

Eccle. 1.

Olympiod.

Sap. 3.

2. Reg. 18

VI. Expertus frustrationem laborum suorum sapiens Ecclesiastes exclamat. *Vanitas vanitatum, & omnia vanitas. Quid habet amplius homo de universo labore suo, quo laborat sub sole?* Non sine reflexione dixit *sub sole* quia qui laborant supra solem, habent copiosum fructum quo gaudeant: at sub sole nihil præter vanitatem. Id observavit Olympiodorus: *Omnes homines ait sub eodem sole versamur: eorum vero qui laborant, alij quidem vires intendunt suas ob ea quæ solem supereminent, ut cœleste regnum in hereditatem accipiant, alij vero ob ea laborant quæ sunt sub sole, ut inanam scilicet gloriam, vel pecunias, dignitatemque acquirant.* Omnia hæc sunt inania, sunt frustranea, sunt fructu vacua. Nam sapientis effato: *Vacua est spes illorum, & labores eorum sine fructu, & inutilia opera illorum.* Videte Absolonem Regis filium, quanta cura & solitudine, quanta cum animi anxietate suspirat ad Regios fascis, expectat advenas in porta, osculatur ijs manus, blandè alloquitur, militem legit, patri rebellat, & iam iam se credit pulso patre in Israël regnaturum. Sed vacua erat spes illius, omnes conatus irriti: velut somnium, & imaginatio. *Adhæsit caput eius quercui, & illo suspenso inter cœlum*

lum & terram, mulus cui infederat pertransiuit. Quid rogo opus erat tam enucleatè omnes circumstantias exprimere in sacro textu, quomodo labores Absolonis pro Regia corona in irritum reciderint, ut etiam de *Mulo*, cui infederat, mentio fieret? mysterium hic latens aperit Venerabilis Drogo. *Pendet Absolon per comam capitis sui, & Mulas cui infederat transijt, quia mundus transijt & concupiscentia eius.* Quid obtinuit hic ambitiosus juvenis de universo labore suo? titulum sepulchri, imò *Nihil.* Porro *Absolon* (ait sacer textus) *erexerat sibi cum adhuc viveret titulum &c. vocavitq; titulum nomine suo, & appellatur Manus Absolon usq; ad hanc diem.* Nihilne aliud remansit Absoloni? nihil prorsus præter titulum: *Manus Absolon:* omnis operatio Absolon & laborum fructus est titulus sepulchri. Aptè ad hunc sensum Seneca: *Quosdam cum in consummationem dignitatis per mille indignitates erepsissent, misera subiit cogitatio, ipsos laborasse in titulum sepulchri. O vanas hominum spes! ô inanes labores! Tota nocte laborantes nihil cepimus.*

VII. Hos frustraneos mundanorum labores averfatus D. Chrysofomus non uno in loco, monet, hortatur, rogat, ut animum ad veritatem non ad vanitatem convertamus. *Sepissimè ista (nempe vana studia & labores) reprehendimus, humanam vitam Nihil esse dicentes: Quid tanto studio quod Nihil est queris? quid labores pro Nibilo sustines?* Atq; ut veritatem persuadeat efficacissimum assumit exemplum Salomonis. *Audi quid dixerit Salomon, qui presentium rerum periculum fecerat. Ædificavi inquit mihi domos, plantavi hortos, atq; pomaria, vineas & piscinas aquarum, argentum & aurum congregavi mihi &c. Nullus*

Dom. Pars II.

K

un-

Drogo de
sacram.
Dom. pass.

Sen. de
brev. vit.
c. 19.

S. Chry-
sost. hom.
16. in Ep.
1. ad Ti-
moth.

unquam tantis abundavit delitijs, nullus adeo fuit illustris, nullus tam sapiens, nullus maiore principatu, nullus cui tam ad vota cuncta succederent. Quid ergo? **NUL-
LUM EX HIS RETULIT FRUCTUM.**
 Quid ait post ista omnia? *Vanitas vanitatum, inquit, & omnia vanitas!* Crede experto singula, quæ in mundo concupiscis & casto labore inquiris, crede decepto in singulis, nisi forte tuipse iam pridem expertus sis, quid sit *Tota nocte laborare & nihil capere.* Quod si te aliquando à mundo deceptum agnoscis, nonne Asino stolidior es, quod iterum eius frustraneis laboribus humeros supponas? *Vanitas, vanitatum & omnia vanitas* repetit alibi iterum Chrysostomus, & adiungit: *Hoc dictum in parietibus, in vestibus, in foro, in ædibus, in vijs, in fenestris, in januis, sed potissimum in ipsa cuiusq; conscientia continenter inscriptum esse oportet, omniq; tempore cogitatione observari.* Vult nimirum sanctus Pater ut cogitationes nostras à transitorijs ad permansura, à vanis ad solida, à falsis ad vera transferamus, & pro frustraneis laboribus, fructuosos suscipiamus, pro *Nihilo Aliquid* agamus.

S. Chry-
sost. To.
7. in Ev.

VIII. Metuo hodie nonnullorum censuram, quasi velim proscribere omnem curam rerum temporalium. Quid rogo inquirunt, num omnes oportet cucullum induere? omnes sacris adscribi? omnes tantum orationi & lectioni vacare? aut soli fortè Sacerdotes, soli, Religiosi coelorum hæredes erunt? An divitiæ tantum malum sunt, ut eas comparare sit *Labor Asininus*, qui nihil afferat utilitatis? quomodo sine his mundus sustentaretur? Si omnes Eremiticam vitam ageremus, quis laboraret? quomodo vel ipsi Ascetæ toti in res sacras inten-

tenti vitæ subsidia nanciscerentur? Planè ad votum meum hæc est obiectio, qui non damno omnem laborem, non proscribo divitias, sed rectum earum usum desidero. Neq; mihi persuadeo omnes mundi amatores, omnes divites vel ambitiosos, usq; adeo perverfos esse, ut nihil unquam de Deo cogitent, nunquam orationi vacent, nunquam aliquid boni operis exercent. Nam video divites ac opulentos, honoratos & plebeios promiscuè frequentare templa, interessè concionibus, audire Missas, quin etiam sæpè eleemosynas elargiri. Hoc laudo. Sed parcite mihi si verum eloquar. Plurimi ex his videntur mihi texere telam Penelopes, & quantumvis suis vanis curis & laboribus seriatim intermiscant, nihilominus *Laborantes nihil capere*. Penepole Ulyssis coniunx apud veteres laudatissima, & à fide in conjugem per multos annos absentem commendata, telam texebat de die, & eandem retexebat de nocte. Hoc nisi gratia fallendi procos fecisset, planè fuisset *labor frustraneus*. Ita nonnulli quod subinde in templo, in foro, orando, eleemosynam modicam dando quasi de die texunt, retexunt iterum de nocte per vitia, per avaritiam, per gulam, per superbiam, & ambitionem: de nocte inquam: *Quid enim est peccatoris vita nisi nox* ait S. Gregorius. Divitias non damno quas dat Deus, sed vellem, ut qui habent divitias ijs rectè & ad salutem uterentur. *Divitiae si affluant nolite cor apponere*: ait Psalter Regius. O quàm multi frequentant templa excordes, qui cor appoverunt divitijs, qui cogitatione sua vagantur in arcibus suorum thesaurorum, solo corpore presentes in Ecclesia! quàm multi ambulando per forum, vel exeundo è templo paucos nummos ex humano re-

Nat. Com.
in Mythol. lib.
8. c. 24.

S. Greg.
in lib. 1.
Reg. c. 15.

Psal. 61.

spectu, pauperibus eleemosynæ loco proijciunt, interim privatim centenos & millenos per fraudes, per usuras, per dolos exsugunt à miseris! Hi telam texunt de die, & retexunt de nocte, ac tandem dormiunt somnum suum & Nihil inveniunt in manibus suis. Tota nocte laborantes Nihil capiunt. Idem dico de ambitiosis, gulosis &c. quibus omnibus opto, ut conscientiæ & cordi suo inscribant *Vanitas vanitatum & omnia vanitas*, idq; seriò recogitent, nec apponant cor suum divitijs pluris eas facientes quam bonam conscientiam: non apponant cor ambitioni & honoribus, ut obliviscantur conditionis suæ: non apponant cor illecebris & voluptatibus quæ enervant animos, & in Dei servitio faciunt languescere: sed cum hodiernis piscatoribus in verbo Dei laxent retia sua in capturam meritorum. Jaciant hamum cum esca, volo dicere largas eleemosynas erogent pauperibus, ut comprehendant multitudinem gratiarum divinarum; honores non æstiment nisi quantum per eos proximo prodesse valent; voluptates contemnant, ut tanto aptiores inveniantur in Dei servitio. Verbum Domini est:

Luc. 12.
v. 33.

Date eleemosynam: facite vobis sacculos qui non veterascunt, thesaurum indeficientem in cælo. Dicat ego Dives: *In verbo tuo laxabo rete.* Verbum Domini est:

Deut. 15.

Non contrabes manum sed aperies eam pauperi, & dabis mutuum, quo eum indigere perspexeris. Dicat ambitiosus: *In verbo tuo laxabo rete.* Verbum Domini est:

Luc. 14.

Qui se humiliat exaltabitur: Dicat frœnerator: *In verbo tuo laxabo rete.* Verbum Domini est:

Matth. 6.

Quærite primum regnum Dei, & justitiam eius, & hæc omnia adjicientur vobis. Dicant omnes mundi amatores: *In verbo tuo laxabo rete.* Verbum Domini est: *Beati*

Luc. 11.

In verbo tuo laxabo rete. Verbum Domini est: *Beati*

ti qui audiunt Verbum Dei, & custodiunt illud : Dicant omnes Auditores mei : In verbo tuo laxamus rete, quia verba vite aeternae habes. Amen.

DISCURSUS VII.

Dominica V. post Pentecosten.

Flagellum flagellatum.

T H E M A.

Qui autem dixerit fatue : reus erit gehennae ignis. *Matth. 5.*

S Y N O P S I S.

I. Lingua universitas iniquitatis, & flagellum quod Christus severe flagellat, & hoc sermone flagellandum est. II. Iracunda linguae vitium proprie appellari potest Flagellum, quia & plagam infert & infamiam. III. Unde qui proximum convitiatur vel infamat Draconi similis est, qui habet septem capita. IV. Et hic septiceps Draco peior est flagello famis & belli quia saepe uno morsu plures occidit, quam famis & bellum ! maxi-	mis saepe viris ingentia damna intulit : imò omnia mala ab hoc malo. V. Ipse Iobus qui alijs promittebat immunitatem à flagello linguae, ab eo non fuit immunis, ut ob id in querelas solveretur. Et maluit in sepulchro computrescere, quam ab hoc Flagello flagellari. VI. Quid Christus ? omnia tormenta levius tulit, quam convitia, & blasphemias. Acutius est flagellum linguae, quam lancea, qua corpus Christi perforatum est.

K 3

VII.